

**VEČERA GOSPODNJA
(PRIČEST)**

(Communion)

65-1212 Tuson, Arizona 1965.

VEČERA GOSPODNJA (PRIČEST)

Brat Peri nam je predao uzbudljivu poruku iz Reči Božije. Kako je to samo istina: “Mi ograničavamo Boga i stavljamo Ga u vreme; a On je večan, mi to ne možemo učiniti.” Dakle, večeras mi imamo još nešto, a to je večera Gospodnja-pričest.

2 Tri godine sam čekao da se podigne neka crkva u Tusonu, i ovde je. Da, mi – mi smo ovde. Tako, zahvalni smo Gospodu, On nas je pustio da čekamo dok mi to ne počnemo da cenimo.

3 Dakle, postoji jedna stvar, koju bih želeo reći upravo pre nego počnemo sa večerom Gospodnjom, a to je ovo, da verujem da smo dosta toga videli u našem vremenu u kojem živimo, da bismo mi zaista trebali dati (svaki) celo naše biće Bogu. Mi – mi bi stvarno trebali služiti Bogu. Verujem da nas je On blagoslovio sa direktnim odgovorom iz Pisma. Kao što je brat Peri to predao pre nekoliko trenutaka, da smo mi – da smo mi u tom vremenu. Mi nismo slepi, mi – mi vidimo da smo ovde i stigli smo.

4 I takođe, možemo pogledati oko sebe i videti da je to put kojim ljudi gube razum. Da mi više ne možemo ovde još dugo ostati, onda bi bili u pravoj psihijatriji, ceo svet bi bio. Razumete? Tako da smo mi na kraju vremena.

5 Dakle, brat Peri je završio sa time da je video da su te stvari istina, video je da je to istina, da one nisu mit. Te stvari nisu samo nešto što smo mi umislili. One su nešto što nam je direktno dano iz Reči Božije i javno prikazano pred nama, da bismo znali da smo stigli do tuda. Mi – mi sada ne znamo koliko će to trajati, jer se ponovo vraćamo na sat, razumete, da vidimo koliko je sati. No mi smo...mi znamo da smo stigli do toga, mi smo na kraju vremena. Iako Božije vreme, zamišljam...

6 Neko je izneo jednu malu analizu o vremenu koja kaže, da ako bi to poredio sa Bogom prema...ako bi On merio vreme, hiljadu godina je samo jedan dan. Tako da, ako bi čovek živeo sedamdeset godina, bilo bi to samo par minuta Božijeg vremena. Razumete? I rekao je, četrdeset godina skoro da za Njega ne bi

značilo ništa, mogao bi samo trepnuti okom. Razumete? Vidite, upravo koliko je to brzo, cela ta stvar, ako bi se tako merilo vreme; a On uopšte i nije vremenski vezan. Tako da je On večan.

7 Mislim da je to bila Sara tamo nedavno...ili, ne, Josip, prošle noći, rekao mi je, a i brat Peri je rekao: “Tata, kada se Bog pojavio na sceni? Odakle je On došao?” Razumete? “On je takođe morao imati početak, zar ne? Nije li jednom morao početi?”

8 Rekao sam: “Ne. Sve što ima početak ima i kraj, ali samo to što nema početak nema ni kraja.” No, naravno, on ima samo deset godina, a to je za mene nekako bilo zaista veliki zalogaj. Razumete? I kako je on mogao to prihvatiti, saznanje da nešto nikada nije imalo početak? I ne samo za njega, i za mene takođe. Dakle, to je za mene jedna velika ogromna doza, kako je to ikako počelo.

9 Dakle, mi smo određeni da ovde razmatramo nešto što je istinski sveto.

10 Pozvali su me pre nekoliko dana, kod jednog veoma finog hrišćanina džentlmena, koji nikada nije imao ovo, a on je razumeo da mi uzimamo večeru Gospodnju-pričest bukvalno. Oni to uzimaju, kako ono oni to zovu “duhovna pričest.” Što se toga tiče, makar *pričesti*, rekao bih u redu, jer *komunicirati* je “razgovarati,” razumete. A brat mi je dao ovo Pismo, rekao je: “Brate Branham, zar ne misliš da...” [Večera Gospodnja, se na Engleskom jeziku kaže “communion” a ta reč ima malo šire značenje i prevodi se još kao: “drugarstvo, druženje, duboko samoispitivanje, itrospekcija, opštenje, pričest, pričešće, prisno drugarstvo, verska zajednica, veza, zajedničko učešće.” – Prevodilac.]

11 Dakle, razlog što ja ovo govorim je...Da li je to u redu, brate Peri? [Brat Peri Grin odgovara: “Naravno.” – Urednik.] Vidite, to je razlog što ja ovo govorim, tako da bi vi razumeli šta činite. Vi ne...ako slepo ulazite u bilo šta, vi onda ne znate šta radite. Vi se čak u to ne možete ni pouzdati, ako ne znate šta radite. No vi morate razumeti šta to radite i zašto to radite.

12 A on je rekao: “Dakle, ako mi uzmemo Božiju Reč, zar nije to Bog kome govorimo?”

13 Rekao sam: “Potpuno tačno, gospodine, to je istina. Ali mi ovde čitamo da su oni ustvari... Pavle je to učio uzimajući bukvalnu Gospodnju večeru. ‘Ovo činite Meni u spomen,’ rekao je Isus. ‘I dokle god to uzimate Meni u spomen, vi obznanjujete smrt Gospoda dok On ne dođe.’” Razumete? Dakle, mi trebamo da je uzimamo.

14 Razumemo da je Sveti Pavle, koji je to postavio u Crkvi, bio prorok Novog Zaveta. Petar, Jakov, Jovan, svi oni, oni su napisali (Matej, Marko, Luka) ono što je Isus učinio, kao pisci. Ali Pavle je te stvari doveo u red, jer on je bio – bio prorok Novog Zaveta. Baš kao što je i Mojsije otišao u pustinju da bi primio nadahnuće da napiše tih – tih pet knjiga o...prvih pet knjiga Biblije, pa, i Pavle je takođe otišao u pustinju i bio nadahnut od Boga da dovede Novozavetnu Crkvu u red i tipizira je kroz Stari Zavet.

15 Tamo su oni imali žrtveno jagnje, koji je Izrael čuvao kao sećanje. Ustvari ono je jednom bilo korišćeno kada su izlazili iz Egipta. Ali onda, nastavili su to čuvati kao uspomenu skroz kroz doba. Pa, “ako je zakon bio senka dolazećih stvari,” shvatate.

16 Dakle, ja verujem da pričest (ono što mi sada zovemo “pričest” [“communion”],) je da...je “Večera Gospodnja.”

17 Dakle, mi jedino imamo tri fizičke Božanske zapovesti koje su nam predane: a jedna od njih je večera Gospodnja; nogopranje; vodeno krštenje. To su jedine tri stvari. To je savršenstvo u tri, razumete? I to su jedine tri zapovesti koje imamo. I shvatamo da je u tome bila stvar koja je predana preko Svetog Pavla u Novom Zavetu.

18 Dakle, ako bi rekli “večera Gospodnja je samo uzimati Reč,” ja ne verujem da bilo ko može uzimati večeru Gospodnju dok nije prihvatio Reč Gospodnju u svoje srce. Razumete? Zato što ću ja...Pročitaću vam nešto za par trenutaka i vi ćete to videti. Dakle, zapazite. Onda, zašto bi mi – mi bili...

19 Na istom tom temelju mi bi mogli opravdati i Armiju Spasa. Oni ne veruju niti u jedan oblik vodenog krštenja i govore: “Nama to nije potrebno.” Dakle, ako nam nije potrebno vodeno

krštenje, zašto smo onda kršteni? Rekli su: “Voda vas ne može spasiti, Krv vas spašava.”

20 Slažem se s time. To je tačno, Krv vas spašava, a ne voda. Ali mi *moramo* uzeti i vodu kao spoljni čin da je obavljeno delo unutrašnje milosti. Razumete? Tako moramo i večeru Gospodnju.

21 Kada smo prihvatili Gospoda, našu Žrtvu, u sebe, kao stvar duhovnog rođenja u nama, i Njegovog Tela, mi živimo od Njega od Reči, mi to takođe moramo i simbolično zato što je to zapovest. “Pokajte se svaki od vas, i krstite se u Ime Isusa Hrista radi oproštenja greha.”

22 Pavle je rekao: “Primio sam od Gospoda ono što vam sada predajem: Da je Gospod iste noći kada je bio izdan, uzeo hleb, prelomio ga i dao ga učenicima, i – i rekao: ‘Uzmite i jedite, ovo je Meni u spomen.’ Jer kada god uzimate ovaj hleb, pokazujete Njegovu smrt dok On ne dođe.” Dakle, videli smo da, u tome, da su imali ljude koji su dolazili...

23 Ovaj dragi brat, jedan veoma dragi brat, došao je i rekao: “Ja to nikada nisam uzeo, brate Branhame, ja ne razumem šta je to.” Rekao je: “Drugačije sam bio učen.”

Rekao sam: “Ali upamtite, da je Sveti Pavle to postavio u ranoj Hrišćanskoj Crkvi. Oni su išli od crkve...od kuće do kuće, lomili su hleb jednodušno, i tako dalje. Dakle,” rekao sam: “on je to postavio u Crkvu.” Galaćanima 1:8, rekao je: “‘Ako bi i anđeo s Neba došao i rekao bilo šta drugo, neka bude proklet,’ razumete, onaj isti koji ih je ponovo morao krstiti iz Jovanovog krštenja, da bi bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista.”

24 Razumete, postoje tri stvari koje mi moramo – koje moramo činiti u simboličnom obliku: Večera Gospodnja, nogopranje, vodeno krštenje. Vidite? Postoji...

25 Kažete: “Pa,...” Dakle, Armija Spasa, oni to svode do te tačke: “Lopov koji je umirao, kada je umro, nije bio kršten, a opet, Isus je rekao da će biti u Nebu.” To je sasvim tačno. To je tako. No vidite, on – on – on je priznao Isusa tamo u trenucima svog umiranja. Razumete? To je jedino – to je jedina šansa koju je imao. Bio je lopov, bio je daleko i izvan svega toga. A on, čim je

video Svetlo, prepoznao Ga je, “Gospode, seti me se!” A Isus...Istina je to.

26 Ali vi i ja koji znamo da trebamo da se krstimo, a odbijamo to učiniti, onda to će biti između vas i Boga. A ista stvar je i sa večerom Gospodnjom!

27 Dakle, kada uzimamo ovu večeru Gospodnju, to nije samo neka stvar da se kaže: “Doći ću ovamo i jesti malo hleba, i verujem da sam hrišćanin.” Ali, ako ćete приметiti, Biblija je rekla: “Onaj koji pije i jede *nedostojno* biće kriv Krvi i Telu Gospodnjem.” Razumete? Morate živeti život koji – koji...pred ljudima, koji...i pred Bogom i ljudima, koji pokazuje da ste vi – da ste vi ozbiljni.

28 Dakle, samo još malo. Dakle, kada je u Starom Zavetu bila prineta žrtva prema zapovesti i uredbi. A tako je i vodeno krštenje po uredbi; isto je i nogopranje uredba; tako je i večera Gospodnja uredba. “Blagoslovljen koji postupa po svim Njegovim uredbama, po svim Njegovim zapovestima, da bi imao pravo da uđe u Drvo Života.”

29 Dakle, zapazite u ovome sada, da je u tom prvom, kada je to prvo bila Božija uredba, da se pribavi žrtva crkvi, i za hram i oltar, i da se prinese vaš dar, i zbog vaših greha, žrtveno jagnje. Pa, mogu zamisliti nekog brata Jevreja kako ide ulicom, znajući da je kriv, i on ide ka oltaru; ili donosi svog debelog vola ili bivola, ili šta god da je imao, ili ovna, jagnje, nešto od toga. On ga je vodio ulicom, ozbiljan samo kako je mogao biti, otišao je tamo gore, i držao je Božije uredbe najozbiljnije što je mogao.

30 Onda je on položio svoje ruke na njega, ispovedajući svoje grehe, a sveštenik je položio (njegove grehe) na jagnje, i grlo jagnjeta je bilo prerezano, i umrlo je za njega. I dok je ležalo tamo, malo jagnje se trzalo i krvarilo, ruke su mu bile skroz krvave, i svog ga je isprskalo, (malo jagnje se trzalo i umiralo), tako da je on shvatio po tome da je on sagrešio i da je nešto moralo umreti umesto njega. I zbog toga, on je prinosio smrt tog jagnjeta umesto njegove smrti. Razumete, jagnje je umrlo umesto njega. Onda je to čovek učinio na ozbiljan način, iz dubine svoga srca.

31 I konačno, to se ponavljalo iznova i iznova, nastavljalo se to stalno ponavljati sve dok to nije postala tradicija. Božija zapovest je postala ljudima tradicija. I onda, evo ga kako on ide tamo: “Pa da vidim, to je *tako-i-tako* danas, možda je bolje da odem tamo. Da, bolje da prinesem june.” Otišao je tamo: “Pa, Gospode, evo mog junca.” Razumete, u tome nema iskrenosti, u tome nema razumevanja o tome.

32 Dakle, mi ne želimo na taj način uzimati večeru Gospodnju. To je ista stvar kao da dolazimo za Gospodnji sto.

33 Isaija 35...ne, oprostite mi, Isaija 60...Samo da pogledam. Mislim da je Isaija 28 mesto gde ćemo mi to naći. Prilično sam siguran da je to ta glava. Rekao je: “Pravilo po pravilo, zapovest po zapovest; malo tamo malo vamo. Čvrsto se držite onoga što je dobro. Drhtavim usnama i drugim jezicima govoriću ovom narodu. I ovo je Počinak.”

34 Rekao je: “Svi stolovi Gospodnji postali su puni bljuvotine. Koga ću učiti nauci? Koga ću načiniti da to razume?” Vidite? Mislim da je to bilo to ispravno Pismo, Isaija 28. “Koga mogu učiniti da shvati nauku?” Razumete, “stolovi.”

35 Dakle, mi vidimo danas, da ova velika stvar koju trebamo večeras učiniti, je podsećanje na Njegovu smrt i Njegovo Telo za koje verujemo da ga svakodnevno jedemo, ili smo upravo prošli kroz jedenje dok nam je naš brat propovedao. Uzimajući Reč Gospodnju, mi verujemo u To od sveg srca. Mi vidimo To objavljenim; vidimo da nam je To darovano; vidimo To potvrđenim; i osećamo To u svojim životima. I moramo pristupiti ovome dubokom svesnošću onoga što činimo, i ne samo zato što je to zapovest.

36 Vi idete u crkvu, i često oni podele neke stare soda krekere ili tako nešto, prelome to, ili lagani hleb ili tome nešto slično, i – i prelome ga; a ljudi koji puše, piju, i sve ostalo, zato što su oni crkveni članovi, oni dolaze i uzimaju večeru Gospodnju. Pa, to je pred Bogom prljavština!

37 Čak je za žrtvu rečeno: “Vaši sveti dani i žrtve su postale smrad u Mojem nosu.” A ipak, On je to zapovedio da se prinese ta žrtva. Ali način kako su se oni prema tome odnosili postao je

smrad, smrad u Njegovom nosu (Njegovim nozdrvama), sama žrtva koju je On odredio.

38 I tako mi uzimamo Reč Božiju, previše hrišćana danas (takozvanih) čine tako. Mi ustanemo ovde i naučavamo ovu Reč i kažemo: “Isus Hrist nije isti juče, danas i zauvek,” i učimo stvari za koje nam je On obećao da će ih poštovati, pa kažemo: “Ooo, pa to je bilo u vezi nečeg drugog,” naša svečana proslavljanja su postala smrad u Njegovom nosu. On to neće primiti, ni slučajno. To je razlog, zbog naših tradicionalnih navika!

39 Nemojte uzimati večeru Gospodnju kao tradiciju. Uzmite je zato što je to Božija ljubav u vašem srcu, držeći Božije zapovesti. Razumete, to je zašto je uzimate.

40 Tako ako je ne uzimate iskreno, to je samo tradicija: “Pa naša crkva uzima večeru Gospodnju svake nedelje, ili jednom svakog meseca, ili dva puta godišnje,” i vi idete tamo i kažete: “Pa, moj je red,” i – i onda uzmete večeru Gospodnju, pa, to je smrad Bogu! Vidite, to je samo tradicija.

41 Čak kao i bilo šta drugo, vi – vi morate biti iskreni. Bog želi dubinu vašeg srce. Setite se, sam Bog koji vas je doveo ovde na ovu zemlju, je Onaj kome služite. Razumete?

42 Vi to radite zato što je On tako rekao, zato što je to Njegova zapovest. Onda mi želimo doći sa dubokom iskrenošću, znajući da smo bili spašeni Božijom milošću. I mi Ga volimo, i mi smo osetili Njegovo Prisustvo, i mi smo videli da to menja naše živote. Naše – naše celo biće se promenilo. Mi – mi – mi smo drugačiji ljudi. Mi više ne živimo kao što smo ranije, mi više ne mislimo kao ranije.

43 Ko ovde u Knjizi, i o tom mestu gde smo govorili da su dve Knjige bile Jedna, ta Knjiga Života. Prvo je došla napred Knjiga Života, kada ste se vi rodili, to je bilo vaše prirodno rođenje. Razumete? Ali onda, jednom, skroz ovde dole, bilo je jedno malo seme Života, kao što sam to objašnjavao nekima od vas mladih sestara kod kuće danas popodne. Vidite, tamo postoji jedno malo seme Života koje se tamo nalazi, pa se pitate: “Odakle je To došlo? Kakva je to čudna stvar?”

44 Govorio sam ovo, uzimajući za sebe, kao kada bi vi rekli: “Vilijam Branham, pa, pa onaj Vilijam Branham od pre četrdeset godina nije isti taj večeras.” Ako bi neko tamo od ranije rekao: “Vilijam Branham, pa on je bio vrhunski nitkov,” razumete, to je zato što sam bio rođen od Čarlsa i Ele Branham. U njihovoj prirodi ja sam bio grešnik, došao sam na ovaj svet, kao lažov, i sve te stihije sveta su se nalazile u meni. Ali ovde dole, takođe, bila je prisutna jedna druga Priroda, vidite, predodređena, bila je tamo od Boga. U ovom istom telu, dve prirode su tamo.

45 Dakle, došao sam na svet samo sa jednom. Kako je ona rasla, krenuo sam kao beba: “Gu-gu.” I kao prvo, postao sam lažov, i postao sve ostalo što je grešnik, zato što sam rastao na takav način. Ali ovde dole, sve vreme je bila jedna mala iskra Života.

46 Prisećam se, kao mali dečak...(Nadam se da vas ne zadržavam predugo. Ali znajući...) Sedeći napolje u...na obali potoka, i sedeo sam tamo i gledao sam oko sebe u vreme noći. A tata i mama su otišli sada već na svoj počinak. A u tim danima bili su grešnici, u našoj kući uopšte nije bilo hrišćanstva. I, moj Bože, i piće i zabave, i razne stvari; od toga mi je bilo muka, i ja bih uzeo svoju – moju lampu i psa i otišao bih u šumu, i ostao tamo celu noć. Po zimi sam lovio sve dok se žurka ne bi završila, možda do svitanja u zoru. Vratio bih se kući i još ne bi bilo gotovo, pa sam legao na kolibu i zaspao, čekajući da osvane dan.

47 I onda kada razmišljam kako je bilo u to vreme, i onda kada je počelo leto, uzeo sam svoje štapove i spustio sam ih radi malog predaha, jer ako bi padala kiša; ležao bih tamo i imao sam svoje kuke spuštene u vodu, pecao sam; a moj stari lukavi pas je ležao tamo. Rekao sam: “Vidi ovo. Prošle zime sam ovde bio na kampovanju jednu noć, naložio sam vatru upravo ovde dok sam čekao svog starog psa, i ovde mi je gorela vatra. Smrzlo je sve petnaest centimetara duboko pod zemljom. A ti mali cvetiću. Odakle si došao?” Razumete? “Pa, odakle si se ti stvorio. Ko je ovamo došao i posejao te? I iz koje tople leje su te doneli? Ili šta s time, odakle si ti uopšte?” Razumete? Taj mali cvet, rekao bih: “Pa bio je mraz, i sve ostalo, a ja sam ovde napravio odgore vatru. A

osim elementa hladnoće, bio je sada i element vrućine na tom velikom starom deblu gde sam zapalio vatru. A opet, ti si ovde i živ si. Odakle si došao?

48 Šta je to bilo? To je bio jedan drugi Vilijam Branham. Razumete? Mala tačkica Večnog Života ovde dole, iz Božijih gena, Reč Božija koja je bila tamo položena. I svaki od vas se može setiti sličnih stvari. Vidite, to je delovalo.

49 A onda, kada sam pogledao na drveće, i razmišljao sam: “Lišće, video sam vas da ste otpali prošle godine, a zašto ste ponovo tamo nazad? Odakle ste vi sada? Šta vas je dovelo ovamo?” Razumete, bio je To taj Večni Život koji je delovao u telu.

50 A onda jednog dana dok sam hodao, taj Glas je progovorio: “Nemoj nikad pušiti, ni piti, i tako dalje.” A mladić i sve ostalo je ostarilo. Vidite, bilo je tamo Nešto što se kretalo.

51 A onda iznenada, pogledao sam gore i rekao sam: “Ja nisam sin Čarlsa i Ele Branham. Postoji nešto što me poziva.” Kao moj mali orač: “Ja nisam pile. Postoji nešto tamo gore negde. Ooo, veliki Jehova, ko god da si, otvori se! Želim se vratiti kući. Postoji nešto u meni što doziva.”

52 A onda sam bio nanovorođen. Taj mali život se tamo nalazio, a život vode je bio izliven na Njega, i onda je To počelo da raste. A taj stari život je bio oprostjen, bačen u more Božijeg zaborava, da se nikada to ne može sećanjem vratiti protiv mene. Razumete? A sada mi stojim opravdani (kao da nikada nismo grešili) u Božijoj Prisutnosti.

53 A onda, kada dolazimo za Gospodnji sto, moramo doći u poštovanju, ljubavi i respektu, jer “Pogledajte gde bismo bili a da to nije za Njega.” Razumete? Pogledajte gde bi to bilo...

54 Radi toga, mislim da Pavle, govori ovo: “Radi toga, kada se skupite da jedete, iščekujte jedan na drugoga.” To je to, drugim rečima, sačekajte samo par trenutaka, molite se i ispitajte se. I ako znate, da je tamo neki brat, upravo da je učinjeno nešto što je pogrešno, ili nešto tako, i vi se molite za njega, takođe. Razumete? Vidite, “čekajte jedan na drugog,” čekajte samo koji minut i molite se. Ako postoji neko loše osećanje između vas ili nekoga, nemojte

to učiniti – nemojte to učiniti, idite i prvo to ispravite. Vidite? Idite i to prvo ispravite, zato što mi želimo ovamo doći najčišći što je moguće, i naše misli jedni o drugima i Bogu, i jedni prema drugima, i onda mi dolazimo da imamo zajedništvo oko Gospodnjeg stola. Vidite?

55 I mi to tako radimo, zato što zahvaljujemo Njemu, i između sebe. Jedući hleb međusobno, i pijući vino međusobno, kao Njegovu Krv i Njegovo Telo.

56 “Ako ne budete jeli Telo Sina Čovečijeg i pili Njegovu Krv, nemate onda života u sebi.” Vidite? To je ono što je rekla Biblija. Ako to ne činite, onda nema Života. Razumete li? Vi se onda, manje ili više stidite da budete prepoznati kao hrišćanin, zbog života kojeg živite. I onda, tu je zaista obračun. Ako to ne radite, vi nemate Život. A ako nedostojno to činite, onda ste krvi Telu Gospodnjem.

57 Isto je i sa krštenjem u vodi. Ako kažemo: “Verujemo u Isusa Hrista, da nas je On spasio od greha, i kršteni smo u Ime Isusa Hrista,” pa, mi Ga onda sramotimo, činimo stvari koje su pogrešne, i moraćemo zbog toga platiti. I još nešto, kada to činimo, mi ispovedamo jedno a činimo nešto drugo.

58 U tome je danas nevolja. Ono što ja mislim...Kažem “naša” moja, i crkva kojoj mi je Gospod Bog dopustio da govorim u ovim poslednjim časovima, pošto verujemo da smo na svršetku vremena. Verujemo da nam je Bog poslao Poruku. Ona je bila od Boga određena, i od Boga je potvrđena, i bila je pokazana od Boga. A sada mi moramo doći k Njemu u poštovanju i s ljubavlju, i sa – sa čistoćom srca, uma i duše.

59 Zna li, da će čas uskoro nastati kada – kada će usred nas biti...Sveti Duh će govoriti kao što je i Ananiji i Safiri. Upamtite, vidite, taj čas stiže. Razumete? I mi smo...Dakle, samo se toga setite, vidite, da će se Bog nastaniti među Svojim ljudima. To je ono što On želi sada da učini.

60 Mi ne možemo primiti Poruku rečima...Ako bih ja bio mlad čovek i tražio ženu, i mogao bih naći ženu, i rekao bih: “Ona je upravo savršena. Hrišćanka je. Dama je. Ona je sve to, sada sam siguran.” Bez obzira koliko siguran, i koliko mislim da je ona fina,

moram je primiti, i ona mora primiti mene; razumete, po ovim zakletvama.

61 Pa, isto tako je kako vidimo i sa ovom Porukom. Vidimo da je Ona u redu. Vidimo je da je Bog ispravno potvrđuje. I To je savršeno tako. Sve što Ona kaže, dešava se upravo onako kako je On to rekao. Dakle, mi znamo da je To ispravno, no, vidite, nemojte to raditi sa intelektualnog stanovišta. Ako tako činite, vi imate onda religiju iz druge ruke. Razumete? A mi ne želimo religiju iz druge ruke, nešto što je neko drugi iskusio i da mi živimo od njihovog svedočanstva.

62 Kao što verujem da je Isus rekao Pilatu, nešto, reč o kojoj sam razmišljao, a On je tamo rekao upravo pre par trenutaka: “Ko ti je to rekao?” Ili, “Je li ti to bilo otkriveno? Kako znaš za te stvari?” drugim rečima. Ne mogu se tačno sada setiti kako je to rečeno, odavno to nisam čitao, ali: “Kako ti to znaš? Šta? Kako? Ko ti je to otkrio.” U vezi Njega, da je On Božiji Sin. “Ko ti je to otkrio? Da li ti je to rekao neki čovek?” Ili kao što je Isus rekao: “da li je to Moj Otac sa Neba otkrio?” Razumete? Razumete? “Kako si to naučio, iz neke druge ruke ili je to savršeno otkrivenje od Boga?”

63 Da li je ova večera Gospodnja samo nešto što ja idem da uzmem, i kažem: “Pa, i ostali je uzimaju, i ja ću takođe.” To je otkrivenje da sam ja deo Njega i da sam ja deo vas, i ja volim vas i ja volim Njega, i mi ovo uzimamo zajedno kao simbol naše ljubavi prema Bogu, i naše ljubavi i zajedništva jedni prema drugima.

64 Dakle, želim čitati nešto iz Pisma. I onda pretpostavljam... Gde vi... Kako god brat Peri bude danas želeo. Želeo bih da vi to čitate samnom, ako imate Bibliju. 1.-va Korinćanima, 11.-ta glava, i počecemo od 23.-eg stiha.

65 A onda takođe, u našoj crkvi, uvek smo pazili na to i na nogopranje, uvek, zato što oni slede jedan za drugim. Verujem da je brat to objavio: “U sredu uveče” zbog gužve, a vi nemate dovoljno...prostora da skupite ljude za nogopranje, obaviće se to u sredu uveče.

66 A sada, 23.-ći stih 11.-te glave, 1.-va Korinćanima, slušajte sada Pavla. Dakle, upamtite, i čuvajte ovo u umu, Galaćanima 1:8:

“Ako bi mi, ili anđeo s Neba propovedali neko drugo evanđelje vama,” (mimo ovog Evanđelja kojeg je on propovedao) “neka bude proklet.” Razumete?

Jer sam primio od Gospoda što sam vam i predao, da je Gospod Isus onu noć kada je bio predan uzeo hleb,

I zahvalivši Bogu prelomi i reče: uzmite, jedite, ovo je telo moje, koje se za vas lomi; ovo činite meni za spomen.

67 Dakle, da se samo ovde zaustavim, da kažem: uzimanje tela Gospoda Isusa Hrista u ovoj Večeri Gospodnjoj, ne znači da je večera Gospodnja *bukvalno* Hristovo telo. To je po Katolicima. Ja ne verujem da je to ispravno. Mislim da je to samo uredba koju je Bog načinio za nas, razumete, to nije pravo telo. To je...Dakle, to je jedna mala hostija, parče hleba. To je samo uredba.

68 A niti verujem da krštenje u Isusa Hrista (u Ime Isusa Hrista) u vodi oprašta vaše grehe. Ja ne verujem da vi...Verujem da bi mogli da se krstite po čitav dan...Dakle, znam da možda postoje ljudi koji ovde sede a došli su iz Apostolske crkve, koliko znam, ili Ujedinjene Pentakostalne crkve, gde se to tako uči. No, vidite, ja ne verujem da voda oprašta grehe. Ili, kada bi tako bilo, onda je Isus uzalud umro. Razumete? Ja verujem da su to samo Božije uredbe, razumete, da bi se pokazalo da vam je bilo oprošteno. Ali da se krstite u preporođenje, ne, ja – ja ne verujem u to. Ne verujem da voda oprašta grehe.

69 Niti verujem da ovaj hleb ili vino ima bilo kakve veze s vama, to je samo držanje Božijih uredbi koje je Bog odredio za nas da ih činimo. Razumete? Tako je. Verujem da je isto tako i sa vodenim krštenjem. Mislim da je to odgovarajuće za nas da to činimo, i da je On to sve učinio nama za primer.

70 Dakle, “A onda zatim takođe,” 25.-ti stih.

Tako i čašu, posle večere, govoreći: ova je čaša novi zavet u mojoj krvi; ovo činite, kad god pijete, meni za spomen.

Jer kad god...(Zapamtite sada!)...jedete ovaj hleb i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle ne dođe. (Dokle? “Dok On ne dođe!” Razumete? Razumete?)

Tako koji nedostojno jede ovaj hleb ili pije čašu Gospodnju, kriv je telu i krvi Gospodnjoj.

71 Da se samo zaustavim na minut. Razlog što je on ovo rekao, primetili ste to u drugom stihu ovde, drugoj glavi, da je rekao: “Shvatam, da kada se sastajete da jedete, čak se i napijete za stolom Gospodnjim.” Oni su to pogrešno shvatili, razumete. Oni su samo navalili da žderu, vidite. Upravo kao što to ljudi i danas čine, upravo žive bilo kakvim životom i uzimaju je. Razumete? Rekao je: “Imate kuće gde jedete, vidite. Ali po ovoj uredbi, koju mi trebamo da držimo, razumete.” Dakle:

Ali čovek da ispituje sebe, pre nego što jede od hleba i pije iz čaše;

Jer koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tela Gospodnjega.

72 Šta ste vi? Vi ste hrišćani, i vi pred svima živite kao hrišćani. A ako to uzimate a ne živite kao hrišćanin, vi onda ne raspoznajete telo Gospodnje. Vi postavljate kamen spoticanja na nečijem tuđem putu, razumete, pošto vas oni vide kako vi to pokušavate uzeti, a potom ne živite onako kako bi trebalo da živite. Vidite, vi ne raspoznajete telo Gospodnje. Dakle, pazite šta to...

Zato su među vama mnogi slabi i bolesni, i dosta ih spava. (Ispravan prevod te reči, brate Peri, je “mrtvi su.” Razumete? Razumete, “mnogi su mrtvi.”)

Jer kada bismo sebe rasuđivali, ne bismo osuđeni bili,

A kad nam sudi Gospod, kara nas, da ne bismo bili osuđeni sa svetom. (Vidite, nemate nikakvog spoja sa svetom.)

Zato, braćo moja, kad se sastajete da jedete, čekajte jedan drugoga. (Razumete?)

Ako li je ko gladan, neka jede kod kuće, da se na osudu ne sastajete. A za ostalo urediću kad dođem. (Razumete?)

73 Dakle, drugim rečima, nemojte samo dolaziti da to uzimate kao neku...Kao što sam to malopre rekao, u vezi Jevreja i njihove žrtve, oni...Bilo je to predivno, dano je od Boga, ali je to došlo do mesta da to nisu iskreno radili i u poštovanju i kako je određeno, a onda je to postala samo jedna...to je postalo smrad u Njegovom nosu.

74 Dakle, ista stvar je i sa našim dolaskom da uzmemo večeru Gospodnju, da, mi moramo dolaziti u saznanju šta to činimo. Baš kao i kada idete u vodu da biste bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista, vi znate šta činite, vi stavljate na crkvu ono što je Bog stavio na vas, Hrista.

75 Kada mi ovo uzimamo, to pokazuje crkvi, da: “Ja verujem svaku Reč Božiju. Verujem da je On Hleb Života koji dolazi od Boga s Neba. Verujem u svaku Reč za koju kaže da je Istina. Ja živom po Tome, najbolje što znam, Bog je moj sudija. Radi toga, pred svojom braćom, pred svojim sestrama...Ja se ne kunem, ja ne proklinjem, ja ne radim te stvari, zato što volim Gospoda, i Gospod to zna i svedoči o tome. Radi toga pred vama, ja uzimam deo Njegovog tela, i znam da nisam osuđen sa svetom.” Vidite, tu ste vi, onda je to blagoslov.

76 I upamtite, mogao bih dati svoja svedočanstva o ovome, gde sam ja to poneo i objasnio im to u bolesničkoj sobi, i video sam ih isceljene.

77 Upamtite, kada je Izrael uzimao tip toga, putovali su četrdeset godina u pustinji, a čak im se odeća uopšte nije ofucala, i izašli su odande bez iti jedne bolesti među njima, njih dva miliona ljudi kao tip ovoga. Pa šta će tek onda original da čini? Ako je žrtvovano telo životinje to učinilo za njih, šta će onda Telo Isusa Hrista, Emanuel, učiniti za nas? Budimo samo u poštovanju dok

dolazimo. Budimo samo u poštovanju kada znamo kako da pristupimo.